

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBAVA

Kâbus!

Dostlarınızın bihakkın minnetle-
rini celbedecek en zarif
hediyeleri

DEKORASYON

Mağazasında bulabilirsiniz. Lütfen bir kere görünüz.

BEYOĞLU İSTİKLÂL CADDESİ

Ademi iktidara
ve
Belgevşekliğine
karşı
HORMOBİN
tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klîşe Fabrikası

NEZLE, GRİP
BAŞ, DİŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren

SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

Yeni tipler

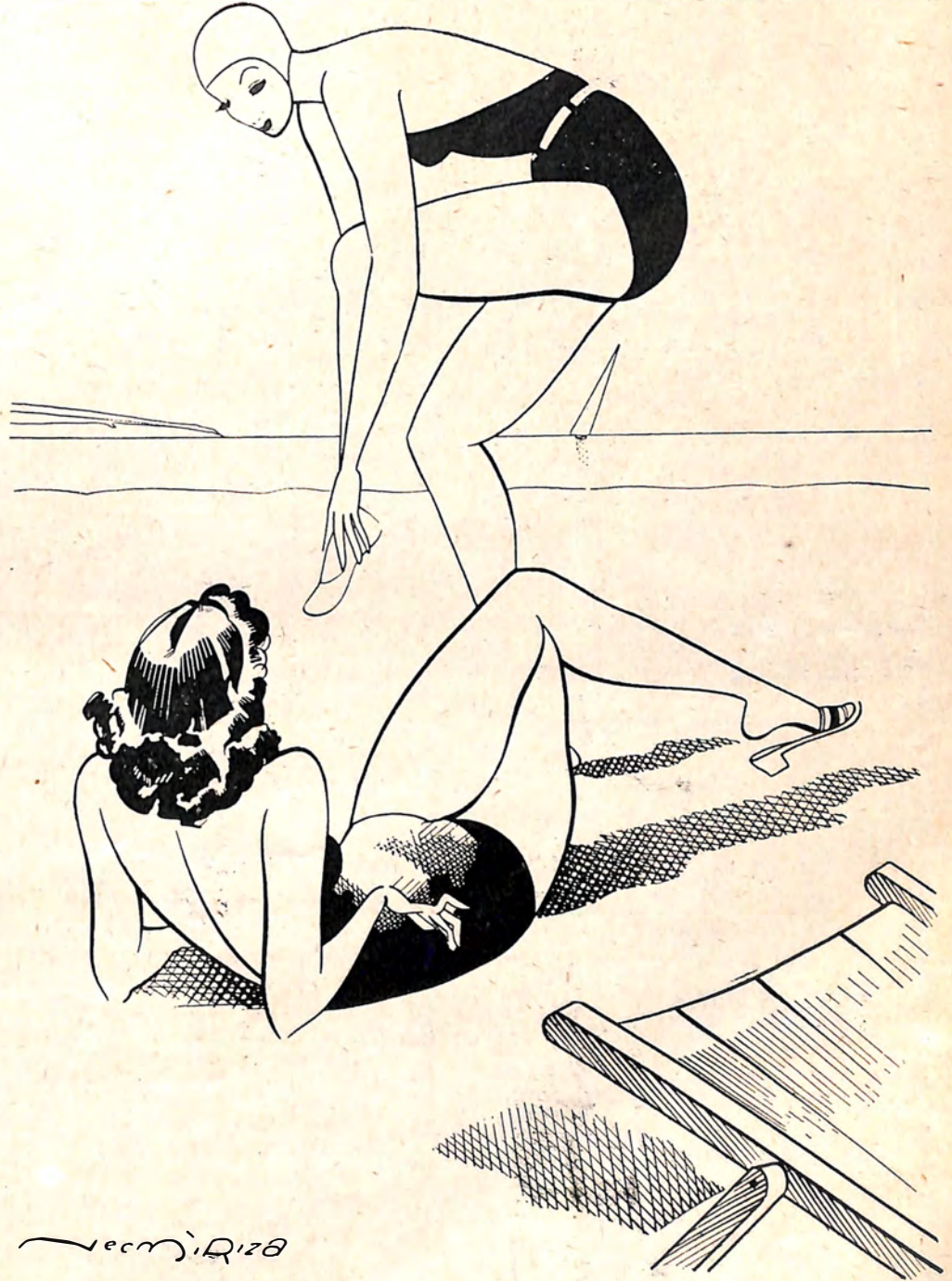
Her devrin kendine mahsus yeni tipleri var: Büyük Harbin bulgur kralarını, un imparatorlarını henüz unutmadık. O felâket yıllarının sefahet edebiyatı hâlâ kalemlerimizin sermayesidir: Miloviç'in karyolasına serilen banknottan yatak çarşafı, sigarasını yakan yüzlük kaime gibi!

Sınıfsız Cumhuriyet Türkiye'sinde de artık yeni yeni tiplerin sivrildiğini görüyoruz: Güreşte peşreve başlar gibi koltuk kabartıp kol sallıyarak acaip bir yürüyüş... Hani, nerede ise, karşısına ilk çıkanla el enseye başlayacak! Kendisiyle aranızda bir kasa ile kese farkı varsa, sakın göz göze gelmeyiniz: Hakaretle kalkan eli, selâmı bir tokat gibi savurur!..

İşte, sırtında mavi bir gömlek, başında geniş kenarlı hasır bir şapka ile, omuzları hafif çökmüş, etrafındaki insan kalabalığından habersiz, yaprakları ve çiçekleri seyrederek emektar bir şato bahçivânı gibi dolaşan bir büyük adam... O kadar mağrur ki, mağrur görünmeğe bile üşeniyor!..

İşte, Avrupada okuduğu halde adı münevverler arasında geçmiyen, yüzüğü, kürek çektiği, dans ettiği halde adı sporcular arasında anılmıyan, siyasi hayata girdiği halde adı gazetelerin dilinde dolaşmıyan bir meçhul şöhet!... Ruh, toprak kabını kemiren sirkeden farksız: Saçları dökülmüş, dişleri dökülmüş, etleri dökülmüş... Şimdi, bütün hıncını şöyle bir parmağını sallarsa sallamaz: «Lebbeyk!» diye karşısında divan durmıyan garsondan alıyor.. Vapurda kendisine: «Bilet!» demek cür'etinde bulunan memurdan alıyor...

İşte, gözümün çok eskiden tanıdığı meşhur bir kadın: Eskiden kuş sütüyle yıkadığı vücudunu deniz suyuyla yakmış, ay ışığından sakladığı yüzünü güneşin cehenneminde kavurmuş, en hassas bir dikkatle yolduğu kaşlarını yeniçeri bıyığı gibi koyuvermiş, kumların üstünde yatıyor!... Hani poker masasında bütün sermayesini kaybettikten sonra, son fiş kırıntılarını kur-

Necmi Rıza

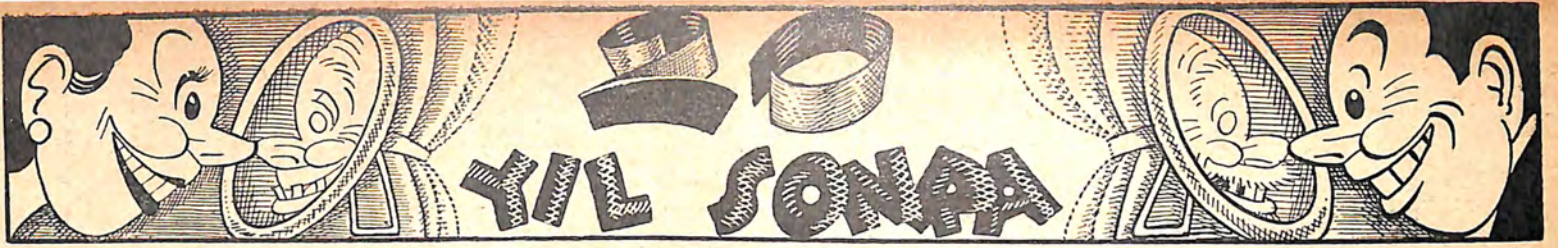
— Karar verdim: Bir koca buluncıya kadar plâja devam edeceğim..
— E, kışın ne yapacaksın?..

tarmak gayretile, sağdan soldan uğurdur diye yüzük, firkete, çakı, kalem, hasılı ne bulursa toplayıp önüne yığan müflisler vardır... Onlar gibi o da kaybolan gençliğini, güzelliğini kurtarmak için, artık, bir zamanlar kaçtığı denizden, korktuğu kumdan, saklandığı püneysten imdat umuyor!...

İşte, bir hovarda kalabalığı: Ne en meşhur terzinin kumaşı, ne en usta

berberin makası, ne sonsuz para, hil-katin bütün asıl çizgileri esirgediği bu bir kaç surata iğrenmeden bakmak imkânını verememiş... Hasır koltukta, külhanbeyi kahvesinin peykesinde yaslanır gibi oturuyorlar.. Ağızlarındaki her üç kelimelik cümlelerin iki kelimeli: Ulan, be!...

Rakı lehçesiyle şampanya içmek istiyorlar: (Lûften sahifeyi çeviriniz)

Bu sırada Ali Naci, arkasında beyaz keten elbise, başında kaptan kasketi, dişlerinin arasında bir pipo, elinde bir dürbün göründü. Malûm olan zekâsile ilk bakışta beni tanıdı:

— Vay, Akbabacı, ne âlemdesin bakayım?

— Hiç.. Bildiğin gibi!.

— Gel seni Brezilyaya götürüyüm!

—

— Ne? İstemiyor musun? Acırım sana monşer! Mükemmel kamara, enfes yemekler, harikulâde caz... İstemiyorsun ha!.

— Dur, iki gözüm, biraz düşüneyim.. Brezilyaya götürüyüm'i, Beyoğluna götürüyüm gibi söylüyorsun!

— Bizim (Deniziş) le olduktan sonra ne farkı var? Karar verdin mi?

— Düşünemedim ki!

— Monşer, çok rate adamsın! Bu zamanda düşünerek karar verilir mi? Sürat, enerji, kat'iyet lâzım. Ben düşünseydim, (Akşam) ı terk edebilir miydim? Ben, düşünseydim (İkdam) ı çıkarabilir miydim? Ben düşünseydim, ajans muhabirliği edebilir miydim? Ben düşünseydim, (Tan) a girebilir miydim? Ben düşünseydim bankacı olabilir miydim? Ben düşünseydim kaptanlık edebilir miydim? Düşünmek on dokuzuncu asrın şıarıdır. Romantik kafalılar düşünür, fakat hiç bir şey yapamaz. Modern kafalı adam, yapar, fakat hiç düşünmez. İşte aralarındaki fark!

Yahya Kemal kırk senedir düşünüyor, bir şey yazdığı var mı? Genç şairler hiç düşünmeden boyuna yazıyor, yazıyorlar. Asım Us, başmakalesini hep düşünce taşına yazardı: Yok, Sapanca elmasının ıslahı... Yok, çavuş üzümlüğünün teksiri... Yok ambalâj meselesi... Yok, nüfus siyaseti... Ne tatsız tuzsuz yazılar! Halbuki Yunus Nadi böyle mi yazardı? Aldı mı kalemi eline, mesele ne olursa top gibi gürlendi. Frank mı düşünüyor? Hemen başlardı yazmaya:

(Başmakalenin sonu)

— Ulan be.. Bir şampanya çeke lim mi?.. Ha?...

Çifte telli argosile dansa kalkıyorlar:

— Haydi ulan bir tango kıvrıralım!.

* * *

O mağrur adamın hakareti, kaldırım çamuru gibi benim topuklanımda kalıyor.. O meşhur adamın azameti,

«Düşer ya... Daha da düşeceğinden başka... Biz vaktile Puankareye bu işin çaresini anlatmıştık. O zaman sözü müzü dinleselerdi şimdi Fransız frangı böyle teker meker yuvarlanmazdı.»

Sterlin mi yükseliyor? Sarılırdı kalem:

«Biz bunu önceden görüp söyledikti: Kehanete, mehanete lüzum yok. İş meydana. Herifçioğulları bir defa paralarını sağlam kazığa bağladılar. Sonra da bizimle dost oldular, siyasetlerini de böyle yaptılar... Sen para ol da çıkma bakayım?»

Ne hoş, ne tatlı değil mi?

Kâzım Şinasi parasını bankaya yatırmış düşünüyor:

— Acaba Ünitürk mü alsam? Merkez Bankası daha mı iyi? Ya ikisi birden düşerse! Ya gazete kapanırsa!... Ya harp çıkarsa...

Bu yüzden rahat ettiği var mı? Her akşam elinde iki paket, ucuz mal buldum diye taşı babam taşı!

Yazın, Büyükdada, çocuk çocuğun ısrarile külüstür bir kayık almış, bir de ucuz motör alıp takmış. Yarı kürek, yarı motör Yörükaliye gidip geliyor. Şeriki Necmeddin Sadık'ın hiç böyle şeyler düşündüğü yok. Atladı mı kotraya ver elini Yunanistan... Ver elini Romanya... Ne paket taşınması var, ne akıntıya kürek çekmesi...

Bak, bir hamlede Zeki Rıza ticarete atıldı, zengin oldu. Futbolcu Nihat, Denizbankta hâlâ düşünüyor. Bak, Refik Halide, derhal İstanbul'a geldi, matbuat erkânı arasına karıştı, Rıza Tevfik (Amman) da hâlâ düşünüyor.

İki şey için düşünmek hayırlıdır: Bir evlenirken, bir de ayrılırken... Bunlarda düşünmek bir iş yapmak için değil.. Düşünüp de ikisinden de vaz geçmek en hayırlısı da ondan!

— Ey, geliyor musun, gelmiyor musun, söyle bakayım?

— Düşünmeye vakit bırakmadın ki...

— Öyle ise şimdi seni gemiye davet

benim başlıca eğlencelerimdendir.. O meçhul adamın hiddeti, beni güldürüyor... Ve o mütekaît güzelin her hareketi, bana gizli bir hüznü vermekte!

Fakat bu sonunculardan sadece iğreniyorum.

Meğer, lâıyk olmıyan eldeki para kadar, hiç bir şey insanları bayağılaştırıyor...

Yusuf Ziya Ortaç

ediyorum. Akşama bir ziyafetimiz var. Beraber gidelim. Bizim transatlantiği gör. Ondan sonra istediğin kadar düşün!

Büyük bir kalabalıkla yola çıktık. Sirkeci rıhtımında otuz kadar motör hazır duruyordu.

Ali Naci:

— Bizim Suiş'in motörleri!

Dedi.

— Bunlar hepimizi alabilecek mi?

— Zarar yok, iki sefer yaparlar. Her biri 80-90 mil sür'attedir. İki dakika içinde davetlileri transatlantiğe bırakıp dönerler. Eğer sıkılmazsan seninle beş dakikada Boğaziçinde bir tur yapıp vapura gidelim!

Kabul ettim. Motöre atlar atılamaz bay kaptan hareket emrini verdi. Yarı yüzüyor, yarı uçuyorduk. Bir dakikada Ortaköyün önüne gelmiştik.

— Camie bakayım!

Derken Akıntı burnunu dolaşmaya başladık. Bebek koyunu seyretmek üzere başımı çevirirken kendimi Tarabya önünde buldum.

— Acaba otelde Musevi vatandaşlardan kim var?

Diye düşünürken motörü idare eden kaptan:

— Altinkuma geldik. Boğazdan dışarı çıkacak mıyız?

Dedi. Ali Naci:

— Vaktin varsa Zonguldağa kadar uzanalım mı?

Diye sordu.

— Aman, bu sür'at başımı döndürüyor. Dönelim!

Dedim. Ve bir dakika sonra kendimi transatlantiğin önünde buldum.

Güverteye hususi bir asansörle çıktık. Vapurun katları arasında bir çok asansörler işliyordu. Fakat, en çok şaşıtığım şey iki kat arasında işliyen bir nevi metropolitenler oldu. Fareler gibi iki kat arasında işliyen bu elektrikli tramvaylar fazla yer işgal etmemek için yapılmıştı.

Üst güvertede yüz kişilik bir sofraya hazırlanmıştı. Sofranın üzerine dizilmiş tabaklar ve bardaklar arasından öbür ucu, tıpkı bir dürbünün ters tarafından bakıldığı zaman görülen manzarayı andırıyordu.

Ali Naci, masanın başındaki yerine oturdu ve beni de yanına aldı. Elindeki dürbünle sofradakileri tetkik edip bütün davetlilerin hazır olduğunu anladıktan sonra muzikaya işaret etti. İlk önce klâsik parçalar çalınmaya başladı.

(Arkası var)

Haftanın Karikatürleri

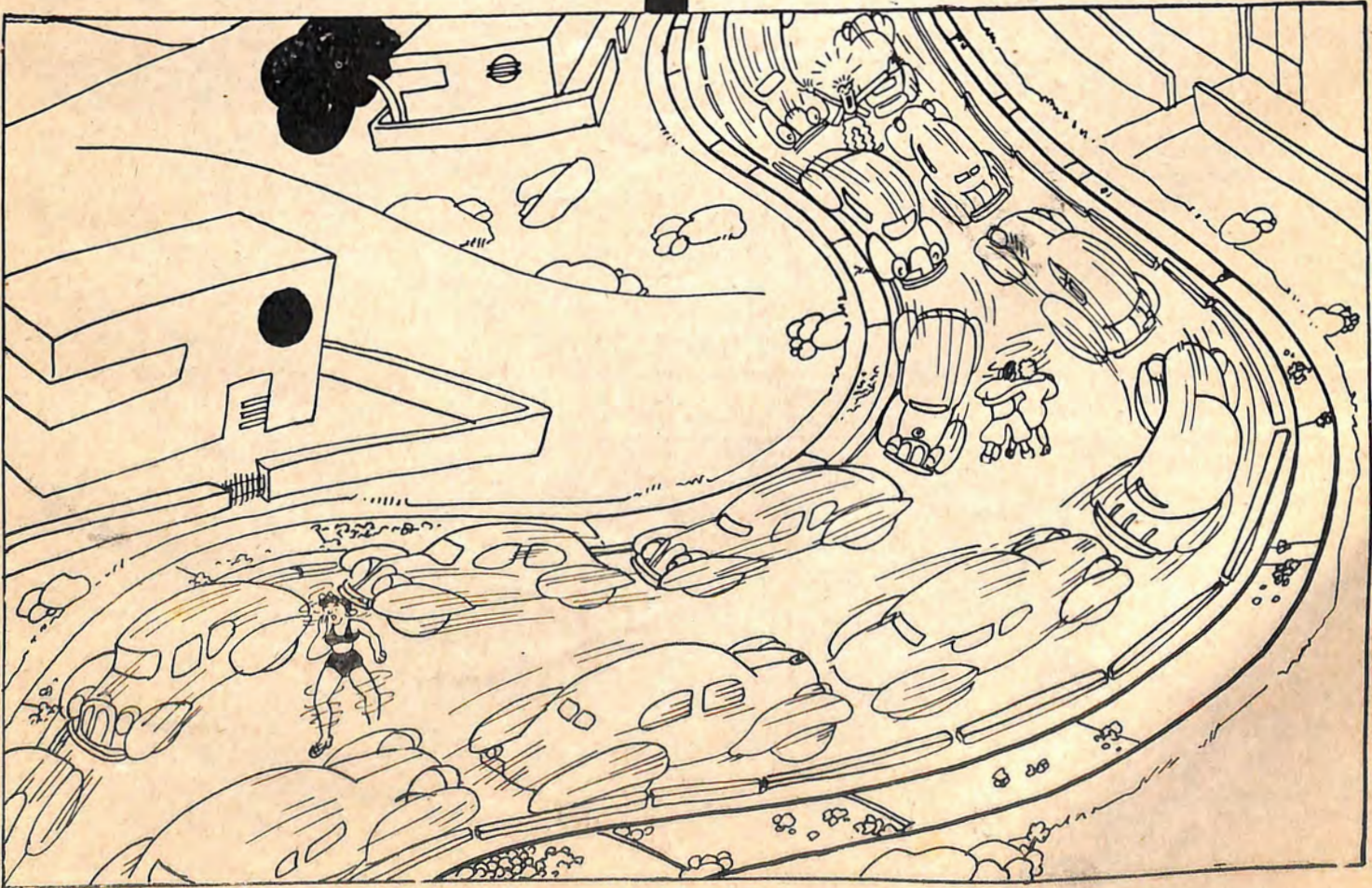
Gazetelerden: Sirkeci'de bir kasap çırağı arkadaşını parçaladı!

Staj!

Şirketin radyolu vapurlarına rağbet artıyor!..

Suadiyede bir Pazar akşamı asfalt sefası!..

P E M B E G Ö M L E K

Yazan : ERCÜMEND EKREM

Tuhafiyeci Artin Alkayan, bir yandan raflarını yerleştiriyor, bir yandan da çorap, mendil, kravat gibi eşya kutularının muhteviyatını gözden geçiriyordu:

— Bir, iki, üç... Papyonların çeşidi tükenmiş.. Komisyoncuyla görüş de simarlamalı. Dört, beş, altı... Fantazi çoraplar satılmoor.. Nedendi acep?.. Yedi... Karşıdaki köpoğlunun oğlu her gün bir çeşit vitrina düzloor... Kanlar, sanırsın ki pevranedir.. Hepsi da oraa koşoorlar. Sekiz, dokuz... Zo, bu gravatları bu kutudakiler ile kim karıştırdı?. Sen yaptın?. He, nonoş!

Veznenin parmaklığı arkasından Artinin yosma zevcesi Madam Folik'in sesi yükseldi.

— Kaç tefa demişim ki, bana mağazada iken böyle nonoş deyi lâf etme. Pat deyi içeriye bir müşteri gelse düpedüz kepaze olacağım.

— Pek iyi canım!. Kızma. O ki ağzım alışmış ise, kap kafilden deyiveroorum. On dört, on beş...

Bayan Folik, ayağa kalktı, gerindi ve karşıda duran aynada kendine baktı. Şu bir iki ay zarfında epey gelişmiş, âdeta şişmanlamağa başlamıştı. Buna rağmen güzeldi. Duru beyaz teninde henüz bir tek buruşuk yoktu. Siyah saçları cilâlı abanozdan bir çerçeve gibi şahane çehresinin kusursuz hatlarını bir kat daha güzel gösteriyordu. Folik'in ateşin dudaklarında mağrur bir tebessüm belirdi, fakat sonra çarçabuk zail oldu. Kadın, bu güzelliğin daha ancak bir iki senelik ömrü olduğunu hatırlamıştı, zira yaşı kırkı aş-

mak üzere idi. Melûl nazarları, önünde duran kasa defterinin üzerine eğildi.

Tam bu sırada dükkânın kapısı açıldı. İçeriye genç bir erkek girdi. Artin, kendisini teklifsizce karşıladı.

— Vay, maşallah, Bay Meftun! Safa geldiniz!. Ne arzu buyruloor?. İpek mendil istersin yine?. Kaçındır bu?. Yoksam koloksiyon edoorsun? Folik! Baya ipek mendilleri göstert. Ben, tak-sil şubesindek gideyim ve şu vergiyi yatırayım. Bay Meftun yabancı değildir. Kusura bakmaz. Ben gelene kıdar bir kave içersin? He, beyzadem?

Müşterinin teşekkürle karışık verdiği cevabı red üzerine ısrara mahal görmeden, Artin dükkândan dışarıya fırladı.

Tezgâhın üstünde çeşit çeşit ipek mendil kutularını sıralamakla meşgul Folik ile başbaşa kalan Bay Meftun, heyecandan titriyen sesile:

— Ah, madam! dedi. Sizi nasıl sevdiğimi hâlâ anlamadınız mı? Mendil kutularının içerisine, her defa usulcacak bıraktığım mektuplar cevapsız, semeresiz mi kalacak? Bana acıamaz mısınız? Ah, Madam Folik!.. Bu sefer artık tahammülüm kalmadı. Bana, ya evet, ya hayır deyin. Fakat hayır dersanız ben mahvolurum.

Madam Folik, hiç cevap vermiyor, sade asabî parmaklarıyla bilâ ihtiyar mendilleri mincıklıyordu. Bay Meftun biraz ısrar etmek lüzumunu duydu.

— Bu akşam pazar gecesidir. Kocanız bermutad arkadaşlarıyla kahvede piket oynamağa gider. Üç dört saat

serbest kalırsınız. Sizi o dediğim yerde bekleyim mi?

— Biraz düşüneyim!..

— Nesini düşüneceksiniz?. Ben akşama doğru buradan geçerim.. Nah, şu pembe gömlek aramızda parola olsun. Eğer, tam saat beşte, onu camekânda görürsem, muvafakat ettiğinizi anlar, sizi o yerde beklerim olmaz mı?

Ve bu esnada, işini bitirip avdet eden Artine karşı ekini belli etmemek için, Bay Meftun, yüksek sesle, ilâve etti:

— Lûtfen şu maviyi kâğıda sarınız, Madam. İşte bir lira.. Allaha ısmarladık Bay Artin!

— Sağlıcakla, beyzadem!

★

Madam Folik, tekrar parmaklığın arkasına geçti.

Zahiren lâkayt görünüyor, hakikatte ise zımnem göstermiş olduğu muvafakatten dolayı heyecan içinde bulunuyordu. Her halde bir karar vermek mecburiyetinde idi, ve bundan korkuyordu. Kocasına baktı; onu tepeden tırnağa kadar bir daha tetkik etti. Artin, karısından ziyade mağazasına ve ticaretine düşküncü. Daima bununla meşgul oluyordu. Kendisine hiyanet etmek pek büyük bir hiyanet olmayacaktı.

İşte şimdi de gelmiş, camekânın üzerinden, karşıda rakibi Kırkor Düzenbazyanın mağazasını tarassut ediyordu. Derdi, günü oraya akın eden kâdın müşterilerdi.

— Ah! diyordu. Hepsi de oraya giroor. Halbuki aynı çeşit malı ben

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Cadde

Can kurtaran

Cennet ve cehennem

Cevfi mutlak

Cezayı rabbanî

ondan daha ucuz veroorum, Zo, nedir köpoglusunun benden farkı, acep?!. Şüphesiz vitrinaya kapıloorlar. Başka sebep yoktur. Gören içeriye daloor. Altuk, ben de tıpkısını düzeltirim.

Bu esnada, Madam Folik'in zihninde fırtınalar kopuyordu. Bay Meftun yakışıklı, nazikti, hoşuna gidiyordu. Kadıncağız, kırk yıl uzak yaşadığı hakiki saadeti, güzellik çağının son demlerinde onun kolları arasında bulacaktı.

— Madam Folik! ne dersin, ben de aynini edeyim?

— Neyin?

— Vitrinanın.

— Öf! ne bileyim?. Canımı sıkma!

Zavallı kadın, yanda bıraktığı düşüncelerine yeniden daldı. Hafif tüylü dudaklarının üzerinde delikanlının sıcak soluğunu duyuyor gibi idi. Şimdiye kadar tattığı buseler hep kaba saba, çapaçul şeylerdi. Böyle bir fırsatı nasıl kaçırdı?. Diğer taraftan, hiç bir suretle lekelenmiyen kırk senelik iffet ve namusunu feda etmek de nefesine giran geliyordu. Yine, reddetmek en hayırlısı idi.

Madam Folik böyle düşünüp dururken, Artin de dükkânın içinde, camekândan raflara, raflardan camekâna muttasıl gidip gelmeğe, kucacağında eşya taşıyarak, onları istif etmeğe başladı.

Nihayet, işini bitirdi. Yüzünde bir memnuniyet, bir sevinç alâimi görünüyordu.

— Folik! dedi, gel bak, vitrina ne kıyak oldu.

Hâlâ gözlerinin önünden gitmiyen âşıkının hayalinden uzaklaşmak için, Madam Folik, kocasının davetine koştu, peşi sıra kapının önüne çıktı. Saat beşe beş vardı... Kadıncağız, artık behemehal sadık kalmağa azmettiği zevcinin şaheserini temaşa için bakışlarını camekâna tevcih eder etmez, sarardı ve titremeğe başladı.

Bir yığın beyaz keten mendilin ortasında, karlar üzerine düşmüş bir gül yaprağı gibi, Artinin kendi elile münasip görüp koyduğu mahut pembe gömlek durup duruyordu.

Ercümen Ekrem

Pazarlık yasağından sonra :

— Bir eylülünden sonra bunu göremiyeceğiz?
— Neden?
— Pazarlık kalkıyor!..

HAK ŞAHİDİ!

Saçsız kafası, basık bur-nu ve çilli yüzü ile, Şücaettin'in gönül avlıyacak hiç bir ciheti yoktu. Buna rağmen, haremi Bayan İnayet kendisini son derece kıskanıyordu.

— Belki seviyordu da ondan!. diyeceksiniz.

Evet. İnayet, Şücaettini, nikâhlı kocası olduğu, gözünü açar açmaz ilk onu gördüğü için seviyordu. Fakat kıskançlığının saiki bu muhabbet değildi. Bayan başkaları nasıl cimri, kavgacı, riyakâr ise, öylece kıskançtı.

Üstelik güzel de olmadı-ğundan, Tanrının günü za-vallı Şücaettine karşı reva gördüğü suimuamele, a-damcağızı evlilik hayatın-dan fena halde bıktırmıştı.

Bereket versin, vazifesi o-nu bütün gün evinden uzak-laştırıyordu. Maahaza her akşam avdetinde gününün he-

sabını vermekle mükellef-ti ve bu hesapları Bayan İnayet ara sıra da mahal-lerine gidip kontrol ediyor-du.

Dünyanın zevklerinden kendine de pay ayırmayı muhik gören Şücaettin, ufak tefek çapkınlıklarını ekseri-ya akşam üzerleri saat beş ile yedi arasında icra eder-di.

Bir akşam Divanyolunda öyle şirin ve munis bir ka-dına tesadüf etti ki, böyle bir iki saatlik muhabbetten sonra ondan birdenbire ayrılmaya gönlü katlanamadı. Kendine bile hayret ve-ren bir cür'et ve cesaretle bu kadını Sirkeci civarında-ki lokantalardan birine gö-türüp birlikte yemek yedi.. Sonra sinemaya gittiler.

O gece Şücaettin, Aksa-raydaki evine tam gece ya-rnsı döndü. O kadar mem-nun ve mesrur idi ki, ka-

rısının her vakitkenden da-ha yaman hücumlarına lâ-kaydane göğüs gerdi. Sıkı-cı suallerine cevaben, me-muriyetini İzmir tahvil e-den bir arkadaşının kendi-sine Sirkeciye ufak bir lo-kantada bir veda ziyafeti verdiğini söyledi.

Bayan İnayet, gözlerini kocasının gözlerinin içine dikti ve sordu:

— Hangi lokanta bu?

Bay Şücaettin rasgele bir lokanta ismi söyledi. Bunun üzerine Bayan İnayet sus-tu. Sükûnet bulmuş gibi idi. Şücaettin de hâdiseyi ka-pandı zannederek, müsteri-hane yattı, uyudu.

Ertesi sabah saat on bire doğru, gözünü açar açmaz Bayan İnayeti karşısında başı şapkallı, sırtı mantolu, aleste giyimli gördü.

— Sokağa mı çıkıyor-sun?

Diye sordu. Bayan İna-

yet, pek hayra yorulmıya-cak bir mülâyimetle:

— Beraber çıkacağız, de-di. Bugün, hazır pazar. Ka-rı koca, şu senin Sirkeci-deki mahut lokantaya gidelim de, ağız tadile âşık ve ma-şuka gibi baş başa bir ye-mek yiyelim.

Bay Şücaettinin rengi uç-tu.

— Haydi canım vaz geç! diye itiraz etti. Bu zamanda böyle fuzulî masraflar ede-cek halimiz var mı?. Ayın da sonu.. Daha maaş al-madık.

— Orasına karışma! Pa-rası benden!. Kırk yılda bir kocamla gezip eğlenmeyi canım istedi ayol!

— Evet ama.. Meselâ Bo-ğaziçine, yahut Adaya gi-dip hava almak dururken, Sirkeciye yemek yemeyi anlamam.

— Benim canım öyle is-tiyor. Haydi, kalk!

— Hiç nafile durup du-rurken mideni bozacaksın.

— Zaten düzeldiği yok.. Haydi kocacığım! Bak, es-vaplarını da ütüledim, ha-zır!.

— Peki karıcığım!. Sen bilirsin. Nasıl istersen!

Zevcinin böyle kolay ko-lay itaat edişinden tereddü-de düşen Bayan İnayet bir aralık fikrinden sarfınazar edecek oldu. Fakat binne-tice tab'ındaki müvesvislik galebe etti ve kocasını giy-dirip, sokağa çıkardı.

Kolaylıkla tahmin oluna-cağı veçhile, Bay Şücaettin yolda hem gidiyor, hem de apansızın karısını altına al-lıp çiğniyecek halâşkâr bir otomobilin mintarafillah zu-hur etmesini hâlisane te-menni ediyordu.

Bu temennisini cenabı hak kabul etmedi. Evden çıktıktan tam kırk beş daki-ka sonra, karı koca Sirke-ciye vardılar.

Tramvay durağında Ba-

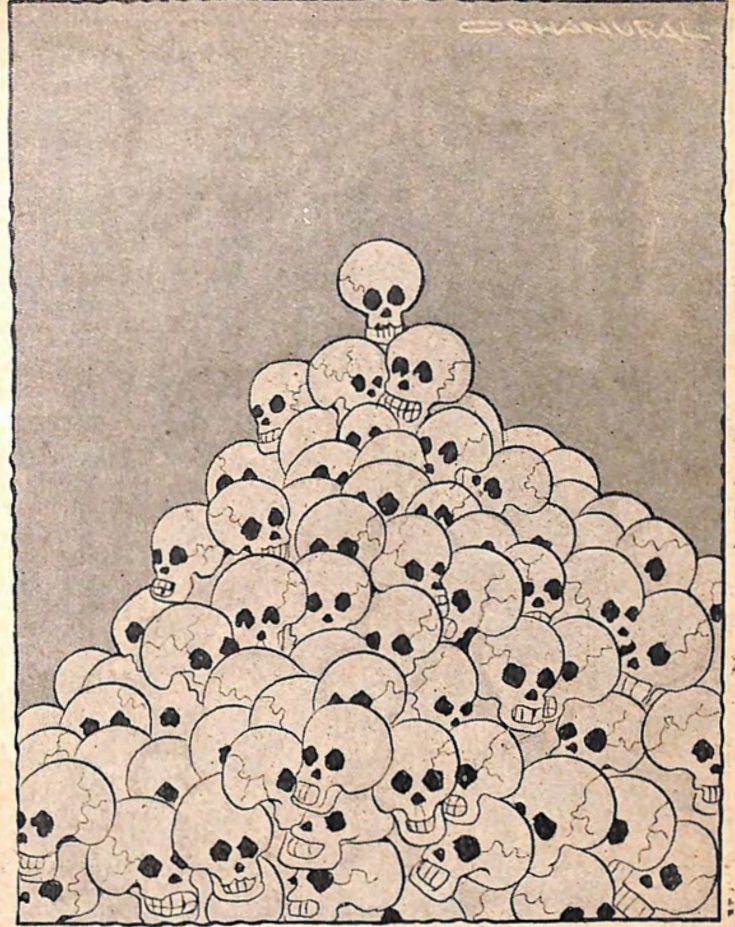

— Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, bir varmış bir yokmuş...

— Ay gene mi Eminönünün imarını anlatacaksın?!

Bir tepe yüzünden

Meydana gelen dağ!..

yan İnayet Bay Şücaettine sordu:

— Hani, nerede lokanta?

Havanın serinliğine rağmen şakaklarından iri iri ter taneleri damlıyan zavallı adam, lâalettayin oradaki aşçı dükkânlarından birini gösterdi:

— Nah işte burası!

— Haydi girelim öyle ise.

Kapının eşiğinde Bay Şücaettin yine sordu:

— Gerçek bu pis yerde yemek yemesini canın istiyor mu?

— Neden olsun pis? Bak, içeride bu kadar insan var.

Bu sözleri söylemekle beraber Bayan İnayet, zevcini kolundan tutup sürükleyerek içeriye girdi.

Bu ufak lokantanın biricik garsonu elinde iki parça ekmek, bir de yağlı yemek listesile karşılmasına gelip de ne emrettiklerini sorduğu zaman Bayan İnayet acı bir tebessümle kocasını göstererek sordu:

— Oğlum! bu bayı ta-

nadın mı?

Garson hayretle Bay Şücaettinin yüzüne baktı ve müsbet cevap vermesi için, onun mütemadiyen göz kırpmalarına ne mana vereceğini bilemiyerek ağız açmadan çekildi, gitti.

Bayan İnayet kendisini bir daha çağırdı ve sualini tekrar etti:

— Bu bayı tanıdın mı? diyorum.. Yüzüne iyi bak bakayım!

Garson bu sefer kat'iyetle cevap verdi:

— Hayır, tanımıyorum.

— Dün gece burada yemek yemedi mi?

— Hayır!

Bayan İnayetin bütün kan başına sıçramıştı. Korkudan hıçkırığa tutulan kocasına döndü ve hiddetten kısılan sesini zorlayarak yüzüne haykırdı:

— Ne diyeceksin herif?!

Zavallı Şücaettin titriye titriye mınıldandı:

— Ne diyeceğim?. Garson, buraya topu bir defa

ayak basan her müşteriyi hatırında tutamaz ki!

Öbür masalarda oturan müşteriler, bu aile kavgasını merakla dinliyorlardı. Bir kısmı yerlerinden bile kalkmış, yanlarına yaklaşmışlardı. Kendi aralarında yüksek sesle beyanı mütele ederek Bay Şücaettin ile alenen eğleniyorlardı.

Bu esnada lokantanın sahibi de geldi. Bayan İnayete:

— Ne var? diye sordu. Ben buranın mal sahibiyim.. Bana söyleyin.

— Bu bay dün gece burada bir arkadaşla yemek yediğini iddia ediyor. Aslı var mı?

Patron, ihtimal Bay Şücaettine acıdı, ihtimal ki daha hasis bir düşünce ile müşterilerini kaçırabilecek bir hâdiseyi kapatmak maksadile:

— Evet! dedi, dün gece burada idi. Hatırlıyorum.

Bay Şücaettin ilk anda hasıl olan hayretini yine-

rek muzafferane bağırdı:

— Nasıl?.

Bayan İnayet kocasına:

— Sen sus! dedi. Sonra lokantacıya tekrar sordu:

— Emin misiniz?

— Eminim!

İçerideki seyircilere dışarıdan da iltihak eden olmuştu. Onlar da merakla ve zevk ile dinliyorlardı. Bunlardan birisi, bir şoför birdenbire lâkırdıya karıştı. Lokantacıya hitap ederek:

— Yanılıyorsunuz, azizim, dedi. Bay dün akşam burada değildi.

Bayan İnayet başkasının müdahalesine mahal bırakmadan bu adama sordu:

— Sen ne biliyorsun?

— Ben mi ne biliyorum?.

Dün gece şu alt baştaki barda yemek yiyordum. Bay da yanında bir kan ile bitişik masada oturuyordu. Hattâ giderken ağızlığını unuttu da ben aldım cebime koydum. Nah, işte!

Karga

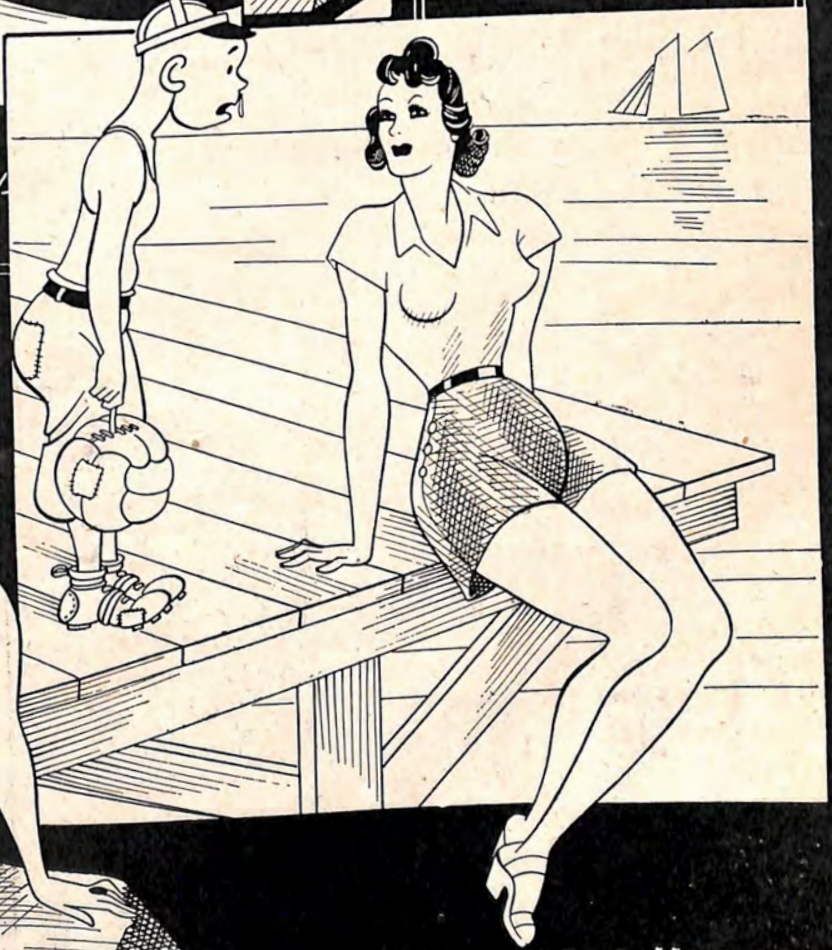

Ressam — Size iki yüz liraya bırakırım...

Yeni zengin — Kabul... Yalnız şişenin üstüne bir şampanya etiketi yapıştırınız!..

— AYOL , BU NE ?..
— ŞEY BABACIĞIM BEN ONU KENDİME
DİME ŞORT YAPTIM !

— KUZUM ABLACIĞIM , BU GÜN
STADYOMDA MAÇIMIZ VAR ,
BENİM PANTOLONUM KİRLEN-
MİŞ , ŞORTUNU VERİRMİSİN !..

ERKEK - SENİNLE EVLENMEMİZ İÇİN BİR ŞAR-
TİM VAR ..

KIZ - BEN ŞART İSTEMEM ..

ERKEK - BENDE ŞORT İSTEMEM !..

Necmi Rıza

Bir yanlışlık

Kendilerini geç vakit Tarabyadan şehire getirmekte olan kapalı otomobilin içinde, Bayan Müberra, Bay Bidar Halime şöyle diyordu:

— Yalnız sabahları, saat ondan öğleye kadar serbestim. Henüz zevci-me karşı sadakatten ayrılmadım. Fakat sizinle bir maceraya atılmaktan çekinmiyeceğim. Zira siz ağırbaşlı, ciddi bir gence benziyorsunuz. Ötede beride boşboğazlık edip benim namımı lekelemezsiniz!

— Tabii..

— Sonra, boşboğazlık edecek olsanız da kimse inanmaz, ihtimal vermez, çünkü siz çirkinsiniz. Sözlerime gücenmeyin, biz kadınlar çirkin erkekleri daha çok severiz. Güzel ve zeki olan bir adam, bir kere müşkülpesent olur. Çarçabuk kusurlarımızı görür ve binaenaleyh bizden gittikçe soğur. Sonra güzel bir erkeği inhisar altına almak güçtür. Başkalarına kaptırmamak için mütemadiyen peşinde dolaşmalıdır. Halbuki sizinle müsterihim. Uzun müddet sevişip, bahtiyar olabiliriz.

— Hay, hay!

— Şimdi, beni artık indirin buradan öteye tramvayla giderim. Kapımın önüne kadar böyle beraber gitmemiz tehlikelidir. Belki kocama rastgeliyoruz.

Otomobil Şişlide durdu. Bayan Müberra inerken, Bidara sordu:

— Yalnız sabah bekleyim mi?

— Mutlaka!

— Lâkin, çok rica ederim: Kıyafetinizi **değiştirip** öyle geliniz.. Sizi katıyen, kimsecikler tanımasın.

— Merak etmeyin.. Güle güle!...

* * *

Ertesi sabah, Bidar Halim, takma bir bıyık ve sırtında bir zabıta belediye memuru elbisesile Bayan Müberra'nın oturduğu apartmanın kapıcısına müracaat ediyordu:

— Burada Bay İskender namında biri oturuyormuş..

— Evet. Üçüncü kat, altı numara.

Bidar Halim merdivenleri tırmandı, altı numaralı dairenin kapısından Bayan Müberra kendisini içer ye aldıktan ve kapıcı ile vuku bulan mülâkâtına vakıf olduktan sonra telâşla:

— Ah! dedi, ne yaptın?. Kapıcı ile yarenlk edecek ne vardı? Şimdi herif senin burada bir iki saat oturduğunu görünce şüphelenmez mi?

— Fakat... Şey...

— Olmaz! öbür gün yine gel.. Başka bir kıyafet bul.. Ne yaparsan yap..

İki gün sonra, Bidar Halim yine altı numaranın kapısını çalıyordu. Bu sefer her türlü ihtiyata riayet etmişti. Arkasında siyah, babayani bir çarşaf, ayaklarında kavat işi ruğan terlikler vardı. Bu kıyafetle eski bir saraylı bozmasını andırıyordu. Bayan Müberra kendisini görünce:

— Püf! diye haykırdı. Fena halde naftalin kokuyorsun. Bu çarşafı da nereden buldun? İlâhi Bidar!

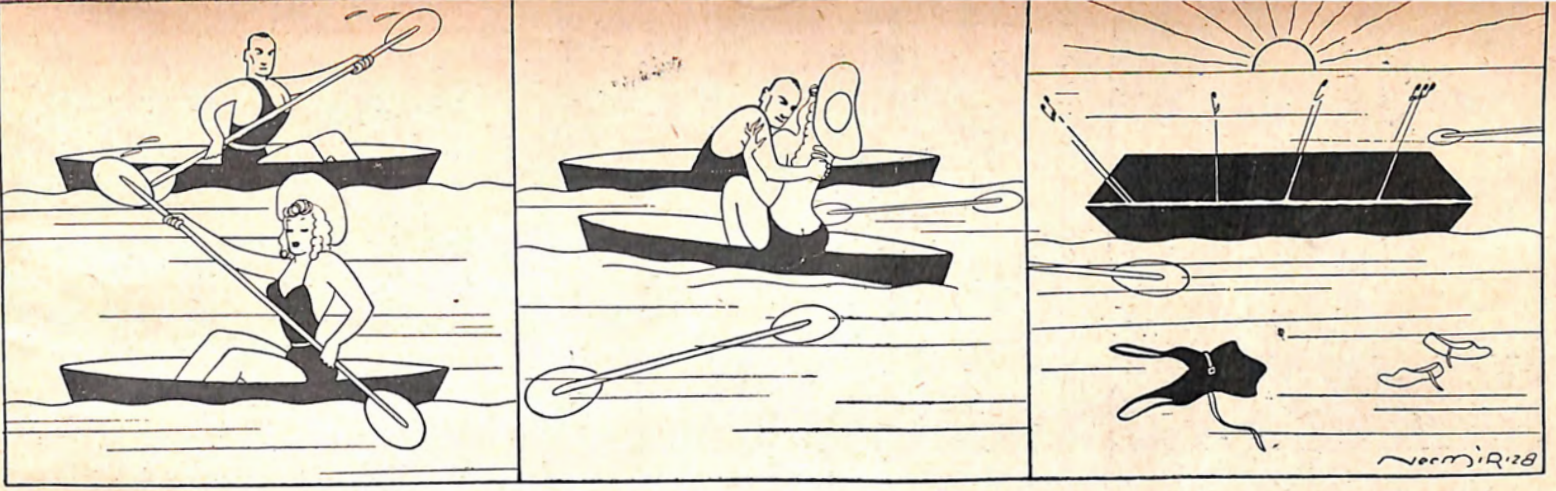
— Ay tanıdınız mı?

— Tanıamaz olur muyum?. Bıyığımı bile traş etmemişsin. Başıma işler açacaksın. Kimdi o merdivende rastladığın adam?

Necmi Rıza

— Bak kocacığım, güneşte yanmaktan derilerim değişiyor..
— Devam et karıcığım, devam et.. Belki yüzün, gözün de değişir!..

Yazısız hikâye: Denizde aşk!..

ZURNADA PEŞREV!

(Yazlık bahçelerden birinde, gece sinema gösteriliyor. Kuytu bir köşedeki masalardan birinde, ter bıyıklı, püskürme benli şişman bir madamla, küçük şapkallı zayıf ve zarif bir kız oturuyordu. Onlara bitişik masadan ziyade matmazeli seyrediyor.)

Madam — Afedersiniz bayım, kibritiniz vardır?

Bay — Buyurunuz madam.

Madam — Mersi, teşekkür ederim.

Bay — Bir şey değil.

Madam — Yemeklerden sorna ince bir bayan cigarası içörsam ağızda kalan yağ tortularını aloor.

Bay — Hakkınız var.

Madam — Sinemadan hoşlanoorsunuz?

Bay — Vakit geçiyor işte...

Madam — Tipatip ben efkârdasınız. Yalnız bazı aygırı münasebetsiz şeyler gösteroorlar ise verdiğim paraya acımayıp kalkoorum. Hele genç kızların görmeklikleri münasebet almıyacak ne gıdar irezaletler var bilirsiniz! (Madmazole) Serpuhi, hiç sana öyle kepezelik göstertmişimdir?

Madmazel — No, mamman!

Madam — Sürp Ağoba gitmiştir ama sörlerde okumuş gıdar fransızca örgenmiştir.

Bay — Çok güzel efendim, Allah bağışlasın..

Madam — Ama biloorsunuz yalnız okumaklık işe yarar? Yetişmiş kızların her bir ahvallerine dikat üzere olmalıdır.

Bay — Çok doğru madam.

Madam — (Kızına) Sana hiç o irezil resimli frenk gazetalarını okutoorum?

Madmazel — No, mamman!

Madam — Göroorum ki siz de uslu bir gence benzeorsunuz.

Bay — Teveccühünüz efendim!

Madam — Tefecüh değil. Gözünüz yerde, kız gibi delikanlısınız.

Bay — Aman efendim!

Madam — Çapkın erkekler bakışlarından bellidirler. Bu geceki tesadüfümüzden pek memnun kalmışımıdır. Kızımdır deyi söylemem, Serpuhi de bulunmaz bir incidir. (Kızına) Öyle değil ciğerim?

Madmazel — Uvi, mamman!

Madam — Bu zamanda kızı olanların derdi büyüktür derlerse, he deyin. İnsan her bir ahabı eve davet eder hiç? O kerte bızdıklar vardır ki anı namuzu ekmek peynir ilen yemişlerdir. Öylelerinden hayır çıkar, yavrum?

Bay — Şüphesiz efendim.

Madam — Aldığınız etvarlar yüreğime ne gıdar emniyet koymuştur. Bilirsiniz, ara sıra bize uğrar, bir

acı kahvemizi olsun içmezsiniz?

Bay — Vallahi mahcup ediyorsunuz.

Madam — Tarlabası Rahmetliyan akaretleri, on beş nümerodur. Madam Nevrik Ekşibalyan deyi sorar iseniz dakkesinde göstermiş ederler. (Kızına) Öyle değil ciğerim?

Madmazel — Uvi, mamman!

Madam — Hürmet, irayette kusurumuz olmaz.

Bay — Estağfurullah e-

fendim!

Madam — Emniyetiniz olan arkıdaşlarınızı da getiriniz... Serpuhi kıyak piyano çalar. (Kızına) Öyle değil ciğerim?

Madmazel — Uvi, mamman!

Madam — Salonda oturur, konuşuruz. Her cihetle memnuniyet üzere kalırsınız.

Madmazel — Çok pahalı da değildir...

Bay — ?!...

Şeytan

— Belediye, imar için birçok plânlar yaptırdı: Şehir plânı, nâzım plân, tafsilât plânı, yeni yollar plânı... Neden hâlâ imara başlamadı?

— İmar parasını plâna sarfetti galiba!..

Tefrika No. 7

— Hangi köşkte.

Remide köşkü tarif eder etmez, delikanlı tanıdı; gözlerini açtı, ellerini dizlerine vurdu:

— O köşkü, zengin kiracılar tuttu, diye duyduk. Demek, sizsiniz. Siz, evin kızımanız, değil mi?

Genç kadın, hiç bir gizli niyet ve maksatla söylenmediğine emin olduğu bu içten iltifata hem sevinmiş, hem utanmıştı; yüzü pembeleşti:

— Hayır!. Evin bayanıyım!.

Delikanlı, Remideye dikkatle baktı, sadece:

— Ya!... dedi.

Onunla konuşmak genç kadının hoşuna gidiyordu; fakat bu vaziyette daha fazla ahabplık edemezdi, delikanlının, bunu, kendiliğinden düşünmesini bekliyemedi:

— Artık, ben, köşke dösem.

Bu nazikâne çitlatışı delikanlı, birden kavıyamadı:

— Peki, nereye gidiyordunuz?

— Kadıköye gidecektim, artık vaz geçtim.

— İştahınız kaçtı demek!

Delikanlı, sağ elini havada savurdu:

— Adam siz de!. Geniş olun. Küçük bir kaza için keyfinizi bozmayın. Gezin, açılırsınız.

Genç kadın, yüzünü buruşturdu:

— Eve döneyim.

Delikanlı, yerinden kılmıdanmıyordu:

— Siz taşınalı epey oldu. Ne sokağa çıktınız, ne de plâja, denize.. Köşk ferah, bahçeniz de güzeldir ama, bir teviye evde kapanmak, iyi değildir; insana sinir basar. Denize girmek de sinirler için iyidir. Yüzmek bilir misiniz?

Remide, biraz sıkılarak cevap verdi:

— Hayır! Siz?

Delikanlı, büyük bir gururla başını kaldırmıştı:

— Bir balık gibi yüzerim. Şimdi de denize gidiyorum. Bir arkadaşın işi için İhlamura inmiştim. Benim bir padl botum da vardır. Sabahdan akşama kadar kürek çekerim; denize dalar çıkarım. Bazan yemek yemeyi unuttuğum olur.

Genç kadın, delikanlının yanık derili, sert adaleli vücudüne takdirle baktı:

— Mükemmel bir sporcu olduğunuz belli!

Delikanlı, sağ omuzunu çarpıtmıştı:

— Eh, biraz!

Remide, ona elini uzattı:

— Müsaadenizi rica edeceğim.

Delikanlı, genç kadının elini sıkarken:

— Eğer sinirleriniz daha iyice yatışmadıysa, köşke kadar direksiyonu kullanayım, dedi.

Remide, bu teklifi neza-ketle gülümsiyerek reddetti:

— Çok teşekkür ederim. Gayet iyiyim.

Delikanlı, otomobilden inmişti:

— Plâja çıkınız canım, eğlenirsiniz.

— Gelirim.

Remide, arabayı hareket ettirmişti; elile, bisikletine binen delikanlıya selâm verdi:

— Orövar!

Delikanlı da elini salladı:

— Hello!.

— 4 —

— Geçen gün isminizi sormağı unuttuğum.

Delikanlı, bunun ne ehemmiyeti var? der gibi baktı:

— Asıl adım Remzi ama, bana, burada herkes, Cin! der.

Remide, onun sert adaleli yanık vücudüne bakmaktan kendini alamıyordu:

— Nerede oturuyorsunuz?

Cin, elile uzakları gösterdi:

— Caddenin öbür yakasında... Bağda... Buraya biraz uzakcadır.

İkisi de, plâjin sıcak kumları üstüne yatmışlar, güneşleniyorlardı. Remide, dizlerine kadar gelen sıklıkta, ıslanır gibi, korka korka yıkanmıştı. Cin, iskele-nin ucuna kadar koşarak gidiyor, kendini o hızlı denize atıyor, bir müddet ku-laçladıktan sonra, dalıyor dipten yüzüyor, suyun üstüne çıkınca ellerile bacak-

larile çırpınıyor, denizdekileri birbirine katıyordu.

Onu, hemen herkes tanıyordu; Cin, herkesle teklifsiz, pervasızdı. Onun, hatâ bazan kabaca düşen hallerine, kimse aldırımıyordu.

Remide, onun hakkında, hemen hiç bir şey bilmiyordu. İsmi, Remzi olduğunu, fakat herkes tarafından, Cin! diye çağrıldığını, caddenin öbür yakasında, biraz uzakça bir bağda oturduğunu öğrenmişti. Kimin nesiydi? Zengin mi, yoksa fakir bir ailenin çocuğu muydu? Mektebe mi gidiyordu, yoksa işi gücü var mıydı?

Genç kadın, bunları pek çok merak etmediği için, öğrenmek istemiyordu. O, Remide için, eğlenceli bir arkadaştı.

Cin, yorulmak bilmiyen, sağlam bir gençti. Remide susadığı, yahut bir şey almak, getirtmek istediği zaman, Cin, bir sıçrayışta fırlıyor, koşuyor, bir kaç dakikanın içinde istenileni yapıyordu.

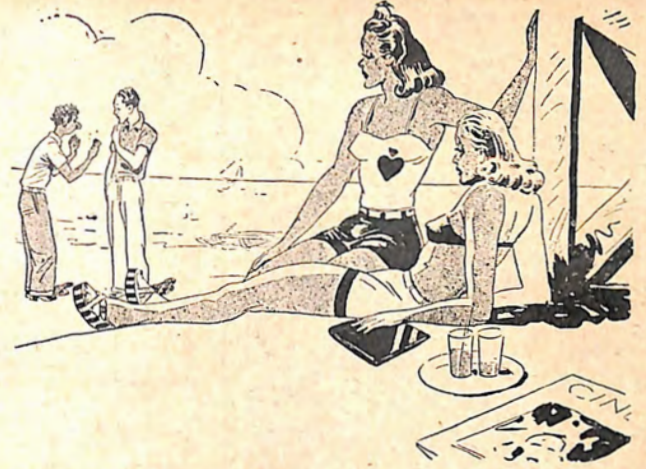
Küçük padl botile, hiç korkmadan, uzaklara açılıyor; bazan dalgaların üzerinde bir ceviz kabuğu gibi batıp çıkıyordu. Remide, onun böyle açılışlarına bakamıyor, ellerile gözlerini kapatıyor; bir vapur görünce kısa çığlıklar koparıyordu.

(Arkası var)

Heyecanlı bir futbol maçı!

[İtalyan karikatürü]

— Eski nişanlım Salamona yüzüğünü iade ettim.. O da, şimdi yeni nişanlım Mişona satmağa çalışıyor!

[Alman karikatürü]

Kadın — Seni kör olası herif seni.. Ben başka bir koca bulmadan nereye gidiyorsun bakayım?..

[İtalyan karikatürü]

— Dikkat et, sokakta çocuğu kimse öpmesin...

— Merak etmeyiniz, ben varken ona kimse dudağını dokundurmaz!..

[İtalyan karikatürü]

— Sıhhatime içiyorum...

— Zannedersen «Sıhhatinize!» denir.

— Ama, ben müşhil içiyorum!

[Fransız karikatürü]

— Annen sana hiçbir şey söylemedi mi

— Söyledi ama, söylerken: Kulaklarını tıka, bunlar genç kızların işiteceği sözler değildir, dedi!

[İtalyan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

«Evet kardeşim, doktorun tavsiyesi üzerine her gün 3 defa dişlerimi

RADYOLİN

diş macunu ile fırçalamağa başladıktan sonra diş etlerindeki iltihaplarla ağızındaki fena koku tamamen geçti. Zararlı salyalar da durduğu için midem düzeldi. iştiham açıldı. Dişlerim eski parlaklığını tekrar kazandı.

Siz de her yemekten sonra

RADYOLİN

—Kullanınız—

Yalnız EVİNİZDE değil CEBİNİZDE bile
Bir **NERVİN** Bulun-
şişe **NERVİN** malı

NERVİN UYKUSUZLUK - SİNİR AĞRILARI - ASABI
ÖKSÜRÜKLER - BAYGINLIK - BAŞ DÖN-
MESİ - ÇARPINTI ve SİNİRDEN ileri gelen bütün RAHATSIZLIKLARI

İYİ EDER

Ne nebatî, ne kimyevî zehirli hiç bir madde yoktur.
Her eczanede bulunur.

BASUR MEMELERİNİ

REKTA PATI ile tedavi ediniz

İç ve dış basur memelerinde, basur memelerinin her türlü iltihaplarında, cerahatlenmiş fistüllerde, kanayan basur memelerinin tedavisinde daima muvaffakiyetle şifayı temin eder.

ŞARK İSPENÇİYARİ LÂBORATUVARI, İSTANBUL

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır

ve diş etlerini kuvvetlendirir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı ona cehennem hayatı yaşatan bu muannid baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş ve diş ağrılarıyla üşütmekten mütevellid ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz

"ERKEKLER NEZDİNDE NASIL MUVAFFAK OLDUM?"

men gayri mer'î olup sudan, yağmurdan ve tagayyüratı havaiyeden kat'iyen müteessir olmadığı için banyonu-
zu alırken veya sıcak bir salonda dans ederek terleseniz bile yüzünüzde sabit kalır. Bu yeni pudranın şayanı
hayret ve orijinal renkleri vardır. Bu cazip keşif pek büyük ve malî fedakârlıklarla Tokalon müessesesi tara-
findan temin edilmiştir ve Tokalon pudrasına karıştırılmıştır. Her yerde Tokalon krem ve pudrasını arayınız.

Güzelliğim Asrî Zama-
nın Bir Mucizesile % 50
Nisbetinde Artmıştır.

Cildim hemen yarı ölmüş bir halde idi. Bu-
ruşmuş, solmuş ve ihtiyarlamıştı. Maamafih ka-
rakterim henüz gençti. Dansı seviyordum, fakat
hiç kimse beni dansa davet etmiyordu. Bugünün
erkekleri, gençliği arıyorlar. Nihayet bir cild
mütehassısı ile istişare ettim. Dedi ki: Cildinizin
«Biocel» i - cildi terü taze tutan kıymetli cevhe-
ri - azalmıştır. Fen, son zamanlarda «Biocel» i genç
hayvanlarda gizlenmiş cild hücrelerinden istih-
sal çaresini bulmağa muvaffak olmuştur. Tıpkı
cildinizin «Biocel» i gibidir. Bu cevher, şimdi cil-
dinizi beslemek ve gençleştirmek için matlup nis-
bet dairesinde Tokalon kreminin terkiibinde mev-
cuttur. Vakit kaybetmeden bunu tecrübe ettim
ve resimlerde görüldüğü gibi memnuniyetbahş ne-
ticeler elde ettim. Sonra, bir mıknaşın çeliği cez-
bettği gibi cilde son derece yapışma hassasını ve-
ren hususî ve kıymetli maddeleri ihtiva eden ye-
ni ve gayet ince bir pudra kullandım. Hemen he-

SAÇ
BAKIMI
Güzelliğin
En birinci şartıdır.

Güzel ve beyaz dişlerle süslü
Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Paster'ün tettebbuatı esasına tevfiakan
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle
başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörlerde satılır.

KELVINATOR

VERESİYE SATIŞ SAHİBİNİN SESİ VE Acentalarında